

KÉSZÜL DVE...

Az egyházi év vége felé, mindenképpen érdemes elmélyülve értékelni az elmúlt egyházi év személyes vonatkozásait.

Az egyházi év az örökkévalóság vasárnapjával ér véget, mintegy el remutatva Isten akaratának, ígéretének beteljesedését: „*Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk. Az uralom az vállán lesz, és így fogják nevezni: Csodálatos Tanácsos, Er s Isten, Örökkévaló Atya, Békesség Fejedelme! Uralma növekedésének és a békének nem lesz vége a Dávid trónján és országában, mert meger síti és megszilárdítja törvénnyel és igazsággal mostantól fogva mindörökké. A Seregek URának félt szeretete viszi véghez ezt!*” Ézsaiás 9,5-6.

Talán első hallásra úgy t nnik, hogy Isten ezen ígérete nem valósul meg, mert saját magunkon, társadalmunkban körül nézve ezt kérdezzük: hol az uralma növekedése, hol a béke, hol az igazság, hol a szeretet? ...

Ha most egy kis önvizsgálatot tartunk, és meg vizsgáljuk az elmúlt egyházi év valóságát az életünkben, akkor be kell vallanunk, sokszor híjával voltunk, a számunkra annyira fontos békességnek, szeretetnek... Nem teljesedett be az isteni ígéret?

Nem az Isten ígérete szenvedett csorbán, hanem talán a mi életünk nem követte az Isten, számunkra kijelölt útját. Talán saját életünk értékelése közben ébredünk rá, hogy hányszor nem volt id nk, szándékunk, akaratunk, tervünk, hogy mindent félre téve Istenre figyeljünk. Istent l eltávolodva, valósággá vált a Szentírás tanítása: az emberek sz kölködnek az Isten dics sége nélkül!

Nem az jelenléte változott meg, mert örökkévaló, hanem id nként a mi hozzáf z d viszonyunk változik. Talán volt olyan id szak az életünkbe, amikor azt kérdeztük: most hol vagy Istenem? Az adott helyzetben Isten válasza nem lehetett volna más: Nem vagyok ott, mert én nem vezettelek oda, te távolodtál el t lem!

Értékelve az elmúlt id szakot reménységgel tekintsünk az Örökkévalóra, mely reménység a mi számunkra, nem változik, nekünk kell, hozzá igazodnunk, hogy teljessé válhasson életünkben az ígérete!

Ennek ismeretében készüljünk az egyházi év lezárására, és egy új megkezdésére, – *mely az adventtel kezd dik* – várva Isten Fiának megjelenését, hogy az örömünk, békességünk és reménységünk beteljesedése lehessen.